

Judikatūras krājums

Lieta C-405/10

**Kriminālprocess
pret
QB**

(Amtsgericht Bruchsal lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Vides aizsardzība – Regula (EK) Nr. 1013/2006 un Regula (EK) Nr. 1418/2007 – Atkritumu sūtījumu kontrole – Aizliegums eksportēt uz Libānu lietotus katalizatorus

Sprieduma kopsavilkums

Vide – Atkritumi – Sūtījumi – Reģenerācijai paredzētu atkritumu eksports – Eksports uz valstīm, uz kurām neattiecas ESAO lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 1013/2006 36. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 37. pants; Komisijas Regula Nr. 1418/2007)

Regulas Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem 36. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 37. pants kopsakarā ar Regulu Nr. 1418/2007 par Regulas Nr. 1013/2006 III vai IIIA pielikumā uzskaitītu dažu atkritumu eksportu reģenerācijai uz valstīm, uz kurām neattiecas Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Lēmums par atkritumu pārrobežu pārvietošanas kontroli, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 740/2008, ir jāinterpretē tādējādi, ka reģenerācijai paredzētu atkritumu, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļas B sarakstā ietvertais kods B1120, eksports no Savienības uz Libānu ir aizliegts.

Norāde uz minēto kodu Regulas Nr. 1418/2007 pielikuma a) slejā pozīcijā “Libāna” liecina, ka Libānas iestādes savā atbildē uz Komisijas atbilstoši Regulas Nr. 1013/2006 37. panta 1. punktam nosūtīto pieprasījumu oficiāli to informēja, ka šādu atkritumu nosūtīšana no Savienības uz Libānu, lai tos reģenerētu šajā trešajā valstī, ir aizliegta.

Šo interpretāciju, kas ir vienīgā, kura atbilst mērķiem, kas šajā gadījumā ir izvirzīti Savienības tiesiskajā regulējumā, nevar atspēkot fakts, ka attiecībā uz Libānu kategorija B1120 ir atkārtoti minēta arī Regulas Nr. 1418/2007 pielikuma d) slejā.

Turklāt tas, vai šādos apstākļos Savienības tiesību normām piemīt pietiekama skaidrības pakāpe, lai veidotu pazīmes kvalifikācijai saskaņā ar valsts krimināltiesībām atbilstoši noziedzīgu nodarījumu un sodu likumības principam, kas ir Savienības tiesību vispārējais princips, kas ir īpaši nostiprināts Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punktā, un kuru ievērot ir pienākums dalībvalstīm, kad tās nosaka sodu ar mērķi sodīt par Savienības tiesību normu pārkāpumu, ir jānovērtē valsts tiesai.

(sal. ar 35., 38., 41. un 47.–49. punktu un rezolutīvo daļu)